
[2020-67-RE](#)

Causa 2020-67-RE

(F. D. G. c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 422-2020. Recurs d'empara

Aute del 16 de novembre del 2020

BOPA núm. 139, del 25 de novembre del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 17 de setembre del 2020, per la representació processal de la Sra. P. C. F. D. G., mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra l'aute del 12 de febrer del 2020, dictat per la Secció d'Instrucció 5 de la Batllia, i, contra l'aute del 13 d'agost del 2020, dictat pel Tribunal de Corts, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les resolucions impugnades, que declari les vulneracions al·legades i que la recurrent té dret a ser indemnitzada, i que la reposi en la plenitud dels seus drets mitjançant l'adopció de les mesures necessàries;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 12 de febrer del 2020, la Secció d'Instrucció 5 de la Batllia va dictar un aute en què acordava l'arxivament de la querella presentada per la Sra. P. C. F. D. G. contra uns presumptes delictes d'injúries i calúmnies comesos a través de l'enviament de missatges per Messenger.

1.2. La representació processal de la Sra. P. C. F. D. G. va interposar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 13 d'agost del 2020, el Tribunal de Corts, mitjançant aute, va decidir desestimar aquest recurs i confirmar íntegrament la decisió d'arxivament.

1.3. El 17 de setembre del 2020, la representació processal de la Sra. P. C. F. D. G. va presentar un recurs d'empara contra els dos autes que s'acaben de ressenyar, dictats, respectivament, per la Secció d'Instrucció 5 de la Batllia i pel Tribunal de Corts, per una presumpta vulneració dels drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació de la recurrent

- La recurrent exposa que, el 7 d'agost del 2018, va denunciar davant el Servei de Policia uns missatges rebuts el 31 de maig i l'1 de juny del 2018 que considerava injuriosos i calumniosos.
- El 6 de setembre del 2018 es van incoar diligències prèvies i, el 12 de setembre següent, la Batllia va dictar un aute en què arxivava les actuacions, per tal com la denunciante no havia interposat una querella criminal (article 179 del Codi de procediment penal).
- Així mateix, també exposa que el 13 de desembre del 2018 va efectuar una petició de justícia gratuïta per tal de poder presentar la querella esmentada; i, aquesta se li va concedir el 17 de desembre següent.
- Finalment, el 30 de gener del 2019, va poder interposar la querella per uns presumptes delictes d'injúries i calúmnies contra la persona que li havia enviat els missatges per Messenger i de la qual no coneixia el nom vertader.
- Si bé reconeix que els delictes estan prescrits (6 mesos establerts a l'article 81 del Codi penal) considera que cal tenir en compte l'incorrecte i anormal funcionament de la Justícia, ja que, en el moment de la seva denúncia inicial, no se la va informar dels tràmits que havia d'efectuar, ni del termini de prescripció.
- Retreu a la Batllia haver-li dit que tenia 3 mesos per demanar la justícia gratuïta quan se li va notificar l'aute d'arxivament de la denúncia i posa en relleu que fins que no va disposar d'un advocat no va poder presentar la querella, ni va saber com havia de seguir el procediment.
- Concretament, no sabia que havia d'identificar el querellat abans del termini de prescripció, fet que no va aconseguir fins després d'un any, quan es va demanar a la Batllia que procedís a una diligència sumarial.
- Conclou que aquesta situació li ha vulnerat els seus drets a la jurisdicció i a un procés degut, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.
- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que anul·li les resolucions impugnades, que declari les vulneracions al·legades, que declari que té dret a ser indemnitzada, i que se la reposi en la plenitud dels seus drets mitjançant l'adopció de les mesures necessàries.

2.2. Argumentació del Tribunal de Corts

- El Tribunal de Corts exposa que la batlle instructora va declarar l'arxivament de les diligències prèvies fonamentant-se en què els fets i les manifestacions de l'encausat tenien poca transcendència.

- No obstant això, el Tribunal de Corts constata la prescripció dels delictes imputats (article 81 d) del Codi penal), ja que des de la data dels fets, juny del 2018, i la citació a comparèixer del querellat, 15 d'octubre del 2019, havien transcorregut més de 6 mesos.

- Posa en relleu que la prescripció és una institució que respon als principis d'ordre públic i d'interès general, i que aquesta pot ser apreciada d'ofici en qualsevol estat del procediment pels tribunals.

- Per tant, sense entrar a valorar l'entitat dels fets objecte de la querella, una vegada constatada la prescripció dels delictes al·legats, el Tribunal de Corts desestima el recurs d'apel·lació i confirma l'arxivament de les diligències prèvies.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és un tribunal de tercera instància, ni un tribunal de cassació.

3.2. La part recurrent mateixa reconeix la prescripció dels fets i al·lega que aquesta prescripció deriva del seu desconeixement dels procediments.

3.3. Aquest argument, al qual el Tribunal de Corts dona una resposta en què destaca que la prescripció és una institució que respon als principis d'ordre públic i d'interès general, no es pot considerar que tingui contingut constitucional.

3.4. Altrament, la recurrent addueix que com que desconeixia el termini de la prescripció, el termini de tres mesos que li havia estat indicat per demanar la justícia gratuïta l'havia induït en error.

3.5. Igual que amb el primer argument, aquesta segona al·legació no és procedent per fonamentar un recurs d'empara. El termini fixat per poder fer una petició de justícia gratuïta no té evidentment cap relació amb el termini de la prescripció penal. Nogensmenys, el procediment civil podria, en aquest cas, restar accessible

3.6. Per consegüent, aquest recurs d'empara manca de contingut constitucional i, d'acord amb l'article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2020-67-RE presentat per la representació processal de la Sra. P. C. F. D. G. contra l'aute del 12 de febrer del 2020, dictat per la Secció d'Instrucció 5 de la Batllia, i, contra l'aute del 13 d'agost del 2020, dictat pel Tribunal de Corts.

2. Notificar aquest aute a la representació processal de la recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal de Corts i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 16 de novembre del 2020.

Josep-D. Guàrdia Canela Jean-Yves Caullet
President Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy Dominique Rousseau
Magistrat Magistrat